

Kratke kyudo crtice

/23/

Prijevod: Andro Matešić, 2009.

Uredio: Goran Blažević

1. Vježbanje kyudo-a

Prakticirati kyudo je djako zahtjevno i traži mnogo strpljenja i malo hrabrosti. Prije nego što se počne baš ipaljivati strijele, treba pravilno naučiti držati luk i natezati tetivu. Za vježbu se koristi gumi-yumi. Naučiti ovo je od velike važnosti da se spriječe nepoželjne nezgode. Kyudoke su većinom teenagersi i ljudi u svojim srednjim godinama tako da je taj problem minimaliziran.

Nakon što se sve to nauči samo vježba, vježba i vježba. Neki će to brzo svladati na početku, ali stariji i iskusniji kyudoke kažu da oni koji brzo uče na početku kasnije neće moći toliko brzo pamtiti. Najbolji savjet je da se ne brza i da se sve odradi korak po korak. Na početku je najbolje naučiti pravilno držanje tijela.

2. Neki problemi koje sam imao (i još uvijek imam!)

Najveći problem je **tenouchi**. Da bi ga stvarno dobro mogao izvesti treba par godina. Moguće ga je naučiti samo od učitelja, jer ga je praktički nemoguće naučiti iz knjige. Nakon što odredite jeli dovoljno čvrsto držite luk, slijedi kako pravilno trznuti luk i isprситi se nakon ipaljivanja strijele. Morate obratiti pažnju na svaki od ovih aspekata podjednako da ne bi nešto krivo izveli.

Kyudo je odlična vještina koja kyudoki koristi da zaboravi na sve ostale brige koje ima dok trenira, jer bez prekida mora biti koncentriran na svoje držanje i na ono što radi u tom trenu. Na taj način, kyudo možemo nazvati i nekom vrstom meditacije koja ti omogućava da u miru i bez briga treniraš.

3. Pravila

Ima samo nekoliko osnovnih pravila. Ljudi ne moraju uvijek biti mrtvi ozbiljni ali moraju biti na oprezu i slušati što sempai/sensei govori. Tihi razgovori i tihi smijeh su dozvoljeni dok netko puca.

Isto tako odrasla osoba ne bi smjela nekome drugom, kada promaši, viknuti "shippai"(prevodi se u stilu: haha promašio si/nisi uspio) jer je to jako nepristojno.

Ako dojo nema dobar sistem grijanja tijekom zime, onda se ispod kyudogi-a i hakame (u kojima se obavezno mora vježbati) može nositi neka deblja odjeća da osobi bude toplo. Ako je pod užasno hladan dobro je ponijeti nekakav tepih (ili navući tabi preko čarapa). Naravno ideja je da kyudoke mentalno isključe činjenicu da je hladno, jer nitko danas više nije kao ratnici iz starih vremena, tako da malo udobnosti ne škodi. Ako je ljeto, onda se samo moraš brinuti da ti komarac ne sleti na nos u trenutku kad pripremaš za pucati.

Postoji pravilo da kada se puca u grupama oni koji najmanje znaju idu na početak reda, jer ako odeš na kraj reda to znači da misliš da znaš više i bolje od drugih(a u biti ne znaš) i to bude jako nepristojno. Početnicima koji ne znaju ovo pravilo se oprostí prva dva-tri puta. Ako učitelj odluči stati na početak reda samo se lagano pokloni (najmlađi) i ode na kraj. Obavezno se mora vježbati sa dvije strijele i kod pucanja i u reiho-u.

Osoba koja se nalazi na početku grupe kupi strijele čak ako je i sensei. Kad se kupe strijele, digne se crvena zastava i čeka se da strijele pokupe. Kad kyudoka pokupi sve strijele i kad se vrati kod grupe, sljedeći kyudoka smije pucati.

Važno je da se luk napinje sa strijelom samo kada se puca u **mato** ili **makiwaru**.

4. Oprema

Postoji velika selekcija kvalitetne opreme ali što je kvalitetnije to je skuplje, naravno. Za početak se može koristiti klubska oprema ali poželjno je nabaviti vlastiti kyudogi, koji se sastoji od hakame, bijelog gi-a, malog pojasa zvan haramaki i tabi-a. Tabi se mjere u centimetrima, kao i sve druge cipele u Japanu. Najveći broj je 29cm što je američki broj 10 ili naš broj 45.

Sve zajedno jedan kyudogi u tabi dođu oko 150-200 američkih dolara.

Druga važna stvar je nabaviti yugake (rukavicu) i shitagake (mala pamučna rukavica koja se nosi ispod yugake). Prosječna cijena je oko 130-150 dolara, a ona super kvalitete i do 1000 dolara. Važno se da se yugake ne savije, čak ni slučajno, na mjestu gdje se umeće tetiva. Yugake se obavezno stavlja u seizi.

Yumi dolaze u raznim cijenama, a najjeftiniji dođe 350 dolara ali je napravljen od fiberglass-a. Za oko 500 dolara može se naručiti lijepi yumi od bambusa, a oni odlične kvalitete dođu oko 2000-3000 dolara.

Set strijela može biti skuplji od jedno jako skupog luka, a to je zbog rijetkosti pera koja se koriste i njihovoj proizvodnji. Tradicionalno se koristilo pero orla ali danas se mogu koristiti pera od tuke i guske, a i labuda. Najkvalitetne strijele od bambusa dođu do 10 000 dolara. Set od 4 aluminijske strijele dođe od 60-120 dolara (15-30 dolara svaka).

Strije su same po sebi jako izdržljive osim ako namjerno gađate u zid.